

man holde paa den Opholdsbestemmelse, vi have. I Byerne kunde det muligvis tænkes, at der kunde bruges en anden Maade. Efter de Tal, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) fremkom med forleden Dag, kunde der maaske være Anledning til ikke at have saa lang en Opholdsbestemmelse her i København og paa Frederiksberg, hvor København omslutter Frederiksberg, og hvor begge Kommuner omtrent have samme Interesser. Men det maa Byrepræsentanterne klare, i Landkommunerne maa vi ubetinget holde paa den Opholdsbestemmelse, vi have. Med Hensyn til Valgene til Amsraadene maa det bemærkes, at vi jo endnu ikke have haft noget Valg efter den nugældende Lov, saa jeg mener, at det ogsaa der er for tidligt at ændre Loven, og da nu Amsraadene skulle føre Tilsyn med Kommunerne — de have jo Overtilsynet med Kommunerne — mener jeg, at det er mest naturligt, at Amsraadet vælges paa en anden Maade end Sogneraadet og ikke just af de samme, som de skulle føre Tilsyn med. Man kan nok sige, at Samarbejdet mellem Amsraad og Sogneraad i det hele har været godt, og saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, mente han ogsaa, at det havde været godt, men saa udtalte han, at naar vi nu til Foraaret fik Valg paa den nye Maade, vilde der efterhaanden opstaa evindelige Kævlerier og Kampe og avles megen Bitterhed. Det er ikke nogen Anbefaling for, at vi skulle gaa videre endnu. Hidtil have de højstbeskattede valgt Flertallet. Efter den nye Lov skulle de kun vælge en Trediedel. Forslaget foreslaar tillige, at Amsraadet selv skal vælge sin Formand. Det er jeg ogsaa en Modstander af. Man maa i Spidsen for Amsraadet have en juridisk kyndig Mand, der er godt inde i de kommunale Forhold, og som Sogneraadsformændene ligesom hidtil kunne henvende sig til og faa Raad og Vejledning hos. Hidtil have de vist bestandig faaet velvillige Svar.

Der er endnu en Ting, jeg gerne vil omtale med Hensyn til Valgmaaden. Vi have nu Forholdstalsvalg til Sogneraadet, og alle ere enige om, at det er en retfærdig Valgmaade, men hvis nogen af de Herre har overværet Valghandlingen sidste Gang, ville de have lagt Mærke til, at der var nogen Misfornøjelse med, at man skulde stemme efter Lister og ikke havde Lov til at stemme paa hvem man vilde. Der trænges her til en Ændring, og den kan let gennemføres, saa at det bliver

muligt for Vælgerne ikke blot at stemme paa en Liste, men ogsaa at angive, hvem af de paa Listen staaende Mænd eller Kvinder de foretrække, saa at de ikke blive afhængige af Listens Rækkefølge, men selv kunne bestemme denne. En saadan Forandring er nødvendig for at stille Vælgerne tilfreds. Men som allerede sagt, mener jeg, at det er for tidligt at komme ind paa Ændringer i denne Valglov, der ikke er ældre end fra 20. April 1908.

Indenrigsministeren (P. Munch): Ved Forhandlingen i Onsdags spurgte det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) om Indenrigsministerens Stilling til dette Forslag, idet han fremhævede, at det som Regel gaar saaledes til, at naar et privat Forslag er indbragt, tager Ministeren Ordet umiddelbart efter Forslagsstillerens Ordfører. Naar jeg ikke har gjort det i dette Tilfælde, skyldes det, at jeg selv har staaet som Medforslagsstiller til Forslaget, og min Stilling til dette var dermed given. Det var klart, at den maatte være en Tilslutning til Forslaget.

Det foreliggende Forslag er efter mit Skøn af vidtrækkende Betydning. Det adskiller sig fra det foregaaende Forslag om Valg af Borgmestre derved, at det i langt højere Grad er et Stridsæble og vil give Anledning til en Styrkeprøve mellem de forskellige Partier. Det ærede Medlem fra Frederikssund fremhævede de meget store Vanskeligheder, der var ved nu at gennemføre et Lovforslag af denne Karakter, idet han pegede paa, at der nylig var opnaaet en Overenskomst mellem Landstinget og Folketinget om disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde, at denne Overenskomst havde faaet en gunstig Karakter ved Regeringens og Folketingets Fæsthed. Jeg deler ikke det ærede Medlems Opfattelse i den Henseende. Det forekommer mig, at det nævnte Forlig i Virkeligheden havde en lidet tilfredsstillende Karakter, og det fik det ved det daværende Folketings og den daværende Regerings Svaghed. Derimod er jeg naturligvis ganske enig med det ærede Medlem i, at dette, at denne Sag saa nylig har været til Behandling og Afgørelse, vil volde Vanskeligheder, naar der nu gøres et Forsøg paa at rejse Spørgsmaalet paa ny. Men den Omstændighed, at man ved dette Forlig som ved saa mange andre Forlig har gjort Fremskridtets Vej vanskeligere herhjemme, skal selvfølgelig for os ikke være nogen Grund til at vige tilbage for et For-